

***La Vanguardia* canvia? Torna Galinsoga?**

La Vanguardia ha estat tradicionalment un diari d'una moderació calculada, apresada a cop d'experiència, de vegades amarga. Aquesta habilitat li ha permès de superar tota mena de règims i canvis polítics des que va ser fundat l'any 1881. I aquesta característica pot explicar també, en bona mesura, que sensibilitats diferents i fins i tot oposades s'hi identifiquin i l'hagin convertit en el diari de referència a Catalunya. Per això resulta tan estrany que en els darrers mesos el diari fundat per Don Carlos i Don Bartolomé Godó hagi caigut en el parany de l'extremisme. Un extremisme unidireccional que només té com a objectiu desprestigiar i desgastar el sobiranisme catalanista. Paradoxalment, *La Vanguardia* no utilitza ni les mateixes armes ni la mateixa contundència per denunciar el nacionalisme radical espanyol que distorsiona cada dia la realitat catalana, tot projectant-ne una visió esbiaixada i que pretén reduir les característiques que defineixen Catalunya al mer regionalisme inofensiu o al folklore. Sovint, davant d'aquesta ideologia excloent, *La Vanguardia* es mostra comprensiva i fins i tot submissa.

L'agressivitat desbocada de l'editorial que el diari va publicar el dilluns dia 24 de setembre ha sorprès de manera desagradable molts dels lectors de *La Vanguardia*. Amb el títol "Això no és catalanisme", l'editorial pretenia deixar en evidència "un sobiranisme de tall maniqueu sovint maleducat i feridor, que enverina les relacions de Catalunya amb la resta d'Espanya". Dins aquest moviment, que el diari propietat del comte de Godó qualificava com "de vol gallinaci", l'editorialista hi incloïa i insultava persones perfectament identificables.

Els pretesos arguments de *La Vanguardia* esquitxen amb vehemència tot allò que es mou en el món del catalanisme i no agrada als seus editorialistes. Els fantasmes que sovint planen sobre la informació habitual del diari adquireixen en aquest editorial la categoria d'objectiu. Tot el que a parer de *La Vanguardia* no és nacionalment correcte queda estigmatitzat: des de la "imparcialitat" dels mitjans públics de la Generalitat, que queden definits com a "antimadridistes" i excessivament "barcelonistes", fins al presumpte menyspreu que pateixen els catalans que parlen castellà; des de la hipotètica permissivitat atribuïda a Convergència i Unió i a Esquerra Republicana davant la violència independentista fins al mapa del temps de TV3, que en l'editorial no es veu com el domini lingüístic ni com l'àrea de cobertura del canal català, sinó com un deliri imperialista que ataca "el sentiment massiu dels valencians". Els valencians rebutgen massivament la unitat de la llengua catalana?

L'editorial de *La Vanguardia* del dia 24 és un excés, un torrent de radicalitat que ataca el catalanisme que senzillament els molesta. Els altres catalanismes mereixen només la burla o la condemna. Però, quants lectors del rotatiu s'hi identifiquen i s'han sentit agredits amb aquest atac?

Sembla com si ara el diari hagués recuperat el vell discurs de Galinsoga, el seu exdirector. Per això, convindria que tots els lectors o subscriptors que rebutgen aquest sectarisme agressiu ho facin saber als responsables del rotatiu.